

Reparațiunea, Admi-
strățiunea și Tipogra-
fia. Brașov, piața mare Nr. 30
Scrisori neînscrise nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Herrsch
Schulz, Rudolf Mose, A. Oppelich
Nachfolger; Anton Oppelich, J.
Danner, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețurile inserțiilor: o seriă
garmond pe o coloană 6 or., și
50 or. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
se-ik 10 or. sau 50 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LVIII.

Nr. 34.

Brașov, Luni-Marti, 14 (26) Februarie

1895.

Desbinare între Unguri.

Brașov, 13 Februarie v. 1895.

Nu scim, ce urmări vor mai
avé în viitor nouele legi bisericesc-
politice față cu poporele și confe-
siunile nemaghiare, ală căroră orga-
nismă bisericesc-națională este atât
de amenințat prin ele; vedem însă,
că de-ocamdată reformele bisericesc
produc în sinul poporului maghiar
și ală conducătorilor săi efecte cu
totul neașteptate.

Primul efect al reformelor
a fost scisiunea produsă din partea
clericalilor catolici maghiari prin
constituirea unei noue partide în si-
nul poporului maghiar pe base
confesionale, — înțelegem „partida
poporală”, care a produs atâta agi-
tațiă între Maghiari.

Alt efect al reformelor bi-
sericesc, nu mai puțin surprindă
tor, este scisiunea săvirșită dlele
acestea în sinul partidei „indep-
dente și dela 48”, — scisiune, care
în cercurile politice unguresc a pro-
dus mare senzațiă și cu care se
ocupă astăzi întreaga pressă ma-
ghiară.

Scim, că încă Ludovic Kossuth
i-a impus acestei partide, ca
în cestiunea reformelor bisericesc
să meargă mână în mână cu guver-
nul. Acesta o considera bătrânul
revoluționar ca un postulat al
„liberalismului” și membrii partidei
sale au trebuit să cedeze avisului
său.

Dér nu numai odată s'a întem-
plat, că unii dintre membrii par-
tidei, în frunte cu Polony și Ugron,
au manifestat față cu reformele bi-
sericesc o atitudine, ce nu se unia
cu credeul politic al partidei în
cestiunea acésta.

Așa de exemplu în adunarea
staturilor catolice din Ardeal, unde
se ceruse denegarea sancționării
prea înalte a proiectului pri-

vitoru la introducerea căsătoriei ci-
vile, Ugron nu numai că nu s'a pro-
nunțat în contra acestei cereri, dér
a agitat chiar pentru ea, deși din
partea partidei proiectul era sprin-
jinit.

Aparițiun de felul acesta au
inceput să nască în sinul partidei
neîncredere și nedumeriri mari. S'a
mai adaus la acésta apoi, că nici
în privința baselor principiari de
drept constituțional, Ugron și cu
ai săi nu erau în deplină acord cu
ceilalți membri ai partidei.

Nedumeririle, iscate în urma
acestor divergențe principiari, au
produs, mai ales în timpul din
urmă, o mare desoluțiune în sinul
partidei, așa că la alegerile din
urmă de deputați dietali, pe unde
lupta se încinsese între guvern și
clericali, partida „independentă și
dela 48” nici nu s'a putut mani-
festa, de-orece în sinul ei se aflau
aderenți și pentru una și pentru
alta dintre partidele luptătoare.

În urma acestor stări de lu-
cruri, se simția necesitatea de-o reor-
ganizare a partidei, în care scop
s'a și convocat Vinerea trecută o
conferență a clubului. Conferența
a fost cercetată ca rară altă-dată; s'a
ținută sub presiunul lui Iuliu Justh
și, dintre 86 de membri ai clubului,
au luat parte la ea 83 de inși. Ob-
servăm aici, că afară de acésta
partidă mai este fracțiunea lui Eötvös
numită numai a „independentilor”,
care formeză un club deosebit.

S'au prezentat în conferența amint-
tită două proiecte de rezoluțiune:
unul al lui Eugen Kapotsfy, care
cerea, să se alégă un comitet
executiv de 11 membri, care să orga-
nizeze partida după ceruri și comi-
tate, s'o țină în evidență și s'o di-
rigeze, ér președintele să și-l
alégă din sinul său; alt proiect
era al lui Desider Isaák, care cerea,
să se alégă, în același scop, un comi-

tet de 12 inși, care însă se fă
președintele clubului. În
proiectul de rezoluțiune al lui
Isaák însă se mai cerea, ca partida
să mai declare, că „numai acela
pote să fiă membru al ei, care ține
cu credință la principiile legilor
din 1848, cari formeză basa progra-
mului partidei, și care nu ia poziți
în contra hotăririlor partidei”.

Pasagiul acesta, ce se referea
în prima liniă la atitudinea obser-
vată de Polony și Ugron față cu
reformele bisericesc a produs irita-
țiune mare. S'au încins discutiun
vehemente, susținând unii proiectul
de rezoluțiune al lui Jsaák, ér alții,
în frunte cu Ugron și Polony, com-
bătându-l infocat și declarându-se
pentru proiectul lui Kapotsfy.

La votare a fost primit proiectul
lui Kapotsfy cu 42 voturi, pen-
tru al lui Jsaák au votat numai
35 inși, ér 5 s'au abținut dela
vot. Astfel aderenții lui Polony-
Ugron au învins cu o majoritate de
7 voturi. Vădând acésta, președin-
tele Justh și-a dat imediat dimisi-
unea, și-a luat pălăria, și a părăsit
sala împrenă cu mai mulți aderenți
ai săi.

Astfel s'a făcut scisiunea.
Aderenții lui Polony-Ugron au con-
tinuat conferența sub presiunul lui
Bartha Miklos, vice-președintele cul-
bului. Prima enunțatiune, ce s'au
grăbit a-o face ei în conferență
a fost, că doresc executarea refor-
melor bisericesc, dér nu consideră
o asemenea cestiune ca un princi-
piu fundamental al existenței partidei.

Cei ce au părăsit conferența
s'au constituit în ziua următoare ca
club separat enunțându, că ei
sunt adevărații reprezentanți ai
partidei „independente și dela 48” și
rugându pe Iuliu Justh să și retragă
demisiunea ca președinte, ceea ce s'a
și întemplat.

Ast-fel am ajuns să vedem,
că partida cea mai mare a celor
din stânga extremă s'a divizat în
două tabere vrășmașe, cari ași se
înjură și calumniéză unele pe altele.

„Egyetértés” prezentă pe Po-
lonyi și pe Ugron ca pe nisce in-
triganți răutăcioși, cari în ascuns
au subminat partida și cari și la
conferența de Vineri numai prin ter-
rorism și prin suspiționări au isbu-
tit să și înciripeze o majoritate de
7 voturi. De altă parte „Magyaror-
szág”, luând în apărare partida lui
Polony-Ugron, răspunde lui „Egye-
tértés” numindu-l perfid și lingu-
șitor.

Aici se adeveresc de minune
proverbul românesc: „unde dai
și unde crepă!” Arma, cu care ur-
zitorii reformelor bisericesc voiau
să lovesc în poporele nemaghiare,
nici n'a fost încă bine ridicată și
étă că se întorce în contra Maghia-
rilor inși-și, învrăjbiindu-i și desbi-
nându-i.

Donațiune generosă. Ni-se scrie din
Oradea-mare că Escelența Sa d-lu Episcop
Mihail Pavel, a donat în dlele aceste
din nou pentru fondul de pensiune al
profesorilor dela gimnasiul din Beiuș,
suma însemnată de 20,000 fl. v. a. Fapt
acésta nobil și generosă vorbește ea însăși
destul de elocuent și nu mai are lipsă
de comentari.

Guvernul și partida lui Apponyi.

Discursul contelui Apponyi în ședința camerei
ungare din 22 Febr. s. c.

Fiind în ordinea dleii desbateră asu-
pra proiectului de buget pentru 1895, ra-
portorul Lung propune să se primescă pro-
iectul. Apoi vorbește

Contele Albert Apponyi: *Décă este
ca să ne clarificăm asupra cestiunii de în-
credere, trebuie să avem înaintea ochilor
mai întâi programul guvernului. Situa-
țiunea de față a țării e foarte serioasă. (Așa*

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Reproducerea oprită.)

Din anii 1848—49.

Memorii, de Vasile Moldovanii.

(28) (Urmare).

XXI. Dragoșu reînțorec éráși în munți.

Între frământările în drepta și în
stânga, sosi dintr'odată în Abrud scirea,
că Dragoș în 3 Mai va veni éráși la Mi-
hăileni. Elu însă nu va intra în munți,
decât însoțit de Iancu și suita lui.

În 3 Mai așa-déră ni-am aflat éráși
la Mihăileni în număr mai mare, decât
în 26 Aprilie, când am avut prima
conferință cu Dragoș. Am aflat pe acesta
tot în aceea casă, în care ne întâlnirăm
întâiași-dată. Dragoș cetia cu multă in-
sufleț și îndestulare internă un manifest,
care l'a dat Kossuth în Dobriș în 26 Aprilie,
va să dăcă tocmai în ziua conferenței
prime din Mihăileni. În manifestul acesta,
pe care-l cetia Dragoș, Kossuth se jura pe
toți Dumneșii unguresc, că elu înainte
de tôte vrea libertatea pentru tôte popo-
rele și că toți aceia, cari vor întârzi de-ai

asculta glasul, vor fi espuși celor mai
teribile suferințe. Între condițiunile de pace,
ce le-a comunicat prin scrisore lui Dra-
goș, amintesc pe scurt următoarele:

1) Décă poporul român va depune
armele și se va supune guvernului ma-
ghiar (adecă lui Kossuth), atunci elu ga-
rantéză Românilor, că-i va face părtași
la drepturile publice, la libertatea comună
în măsură egală cu ori-care locitor din
Ungaria, fără deosebire de limbă și reli-
giune. Nici mai mult, nici mai puțin elu
nu le pote da;

2) În ceea ce privește limba, elu lasă
liberă folosința și dezvoltare tuturor lim-
bilor și poporelor; ba mai mult, elu
garantéză dreptul de folosire al limbii
române și în comune, și decă va cere tre-
buița, statul se va îngriji, ca să ridice
institute de învățământ, în cari se va cul-
tiva limba română;

3) Ne mai asigură, că afară de ru-
gările adresate guvernului prin advocați,
acesta va primi rugări în ori-care limbă
din patriă;

4) Cu privire la religiune și la liber-
tatea consciinței promisea Kossuth, că preoții
bisericeii orientale, séu greco-orientale, se

vor împărtași de sprijinul și ajutorul
statului, ca preoții celorlalte confesiuni;

5) Pe baza egalității de drept, ce-
tățenii de naționalitate română vor fi
aplicați fără parțialitate în tôte funcțiunile
civile și militare, după demnitate și capa-
citate. C'unu cuvânt: drepturi comune,
libertate comună și binefacerele comune
ale legilor comune;

6) Decă déră, decă poporul român
revoltat va depune arma și se va supune,
ilu va împărtași de binefacerele înșirate
mai sus, numai decăt. Kossuth mai spunea
că va da amnestia generală tuturor, afară
de Șaguna, despre care dicea, că a che-
mat în țară pe Ruși, ca să stăpănesc nația
maghiară.

Dragoș, după cum am amintit mai
sus, a cetit cu multă satisfacțiune in-
ternă manifestul lui Kossuth, cu oratoria-i
înăscută a esplicat mai multe pasaje din
elu și a escuzat puternic pe stăpănul
său, pentru-ce n'a putut estinde amnestia
și asupra lui Șaguna. După ce fini, își es-
primă dorința de-a porni cătră Abrud,
căci ilu răbise fômea, dér Iancu, înainte
de-alu lăsa să plece, a reflectat la armis-
tiul promis.

Dragoș: Despre armistițiu sunt asi-
gurat prin parola lui Kossuth. Fiți liniș-
tiți, că în tótă Ungaria nu s'ar afa un
suflet de om, care să îndrădescă a com-
promite pe Kossuth. (Apoi adăuse cam în
glumă:) De nu ași fi eu sigur despre în-
cetarea armelor pe timpul cât voi pe-
trece la voi, nu ași intra așa de liniștit
între munți și nu m'ași da așa dăcând, în
mâna voastră.

Iancu: Cu acésta ocaziune așa-déră,
se vor ridica vedetele și totu lagărul de
aici. Să sci însă, că de se va întempla ceva
mișeliă din partea Ungurilor, nu-ți mai
duc maselele dintre munți.

Dragoș: A-ți cuteza voi a pune
mâna pe mine? Să sciți, că pentru cea mai
mică vătămăre, ce mi-s'ar face, totu Bihorul
s'ar scula asupra voastră.

Iancu: Noi, când am luat arma în
mână, ni-am decis a da pieptu cu tótă
Ungaria, nu numai cu Bihorul vostru.

— De când l'am privit în primul
moment, Dragoș mi-a înșufat o neli-
niște sufletescă, și o presimțire întunecată
neesplicabilă mă torturéză, când numai cu-
getu la elu — imi șopti Buteanu.

— Totu asemenea impresiune a fă-

e! în stânga și stânga extremă.) Relele economice formeză numai o parte a greutăților. În legătură cu ele se ivesc rele sociale, nemulțămire și fierbere în clasele sărace ale poporului, tocmai în ținuturile cele mai roditoare. Peste această se atacă „integritatea morală a națiunii“ prin *mişcarea naționalităților*; și spre a ample cupa, avem înaintea noastră un șir întreg de simptome ale *păcii confesionale turburate*, ale unității naționale sdrucinate. (Așa e! în stânga.)

Intrebarea este acum, dacă guvernul actual e în stare a corespunde cerințelor acestei situații. Apponyi negă acesta. Activitatea guvernului și a parlamentului nu e la înălțimea situației grave.

Pentru delăturarea crizei economice guvernul nu desfășură o acțiune consecventă, conșcie de sine și cu plan. Despre cestiunea socială Bánffy, cum însuși a mărturisit, nici idei nu are.

În cestiunea naționalităților onor. d-nu ministru-președinte a ocupat fotoliul său ministerial cu o ore-care reputația de mai înainte stabilită. Nu dă, că așa fi înclinat, de a mi apropria cu toate mijlocele și în integritatea sa cea politică, ce a urmat-o d-lu ministru-președinte în cercul său mai vechiu și mai strimț de activitate față de naționalitățile. Eu cred, că condiția fundamentală a ori-cărei politici bune o formeză, și față de concetățenii noștri de limbă nemaghiară, respectul legii și necondiționata respectare a drepturilor garantate în constituțiune. (Așa e! în stânga și în stânga extremă.) Partida, de care am onore a mă ține, a avut ocaziune, din când în când, de a se înteli cu d-lu ministru-președinte ca fișpan, pe terenul de luptă electorală, și nu pot dice, că esperințele noastre ar pune virtutea necondiționatului respect înaintea legii în prima linie a însușirilor de bărbat de stat ale d-lui ministru-președinte. (Ilaritate în stânga și în stânga extremă.)

Nu voi să afirm prin urmare, că așa puté să aprob și acceptez, în metoda și în mijlocele ei, cea politică, ce a urmat-o mai înainte d-lu ministru-președinte în cercul său mai restrins de activitate. Una însă a rezultat în mod plastic din această politică, aceea adevă, că onor. ministru-președinte a scris pe stégul său susținerea caracterului național al statului ungar, fără de cruțare, adese-ori și cu mijloce, ce nu le pot aproba, d-er cu totă hotărârea și fără de compromisuri; și reputațiunea lui consta tocmai în aceea, că a fost recunoscută ca un *representant tipic al tendinței*, care e numită, adeseori necorect, *șovinistică*. Acum însă a pățit-o și d-lu ministru-președinte, cum vedem exemple în istorie, pe toate terenele activității publice, că sentința germană: „Cresce omul cu ale sale scopuri mai înalte“, se traduce în terminologia politică așa, că decât omului i-se ivesc scopuri mai înalte, el se grăbește a îngriji, să nu i rămână un renume peste măsură de mare a bunelor sale însușiri (Ilaritate.) Celă dintâiu lucru, ce l-a făcut d-lu ministru-președinte, este că pe toți aceia, cari poté se teme de *tendința sa maghiară șovinistă* a căutat să-i liniștescă, că *această tendință nu este așa de periculoasă*, cum s'a părut până

cut și asupra mea și asupra altora, răspunsei lui Buteanu.

Și nu fără temei, căci Dragoș, pe lângă totu darul elocuenței, avea ceva respingător la prima contemplare. Era de statură mijlocie, d-er de-o construcțiune corporală compactă. Avea frunte lată, față rotundă și negră până la întunecime, er pe urmele băbatului, săpate adânc în față, era aședat repulsivul, ce nu se poté descrie: mustăți negre rari, peru negru, ceva cam creț, și în ochii-i întunecați și pururea vacilător, nu puteai căuta, ca la lup.

În sfirșit am pornit cătră Abrud, ridicându-se și lagărul dela șanțurile mai sus amintite. Dragoș călăria între Iancu și Buteanu, er eu, ca să nu-mi scape vreun cuvânt din conversațiunea lor, călăriam imediat după d-nsu.

Un incident, în sine foarte neînsemnat, ce mi-s'a întâmplat în acesta călătorie, nu ar avé loc în aceste Memori, d-er fiind-că pentru mine și Dragoș a pricinuit urmări foarte fatale, ilu voi enara aci.

(Va urma.)

acuma (L. Olay; acesta a dovedit-o deja la înmormântarea lui Kossuth!)

Prima manifestare a *politicii de naționalitate* a on. guvernului a fost faimosul *pact cu Sași*. Admit, că din punct de vedere de partid, acest pact a fost neapărat de lipsă. Că ore acesta poté deștepta încredere în politica de naționalitate a guvernului, este altă întrebare. Că deputații din fundul regiu sunt conduși de convingerea loră generală politică în tabăra partidei liberale, nu poté se observă nimic contra. Ceea ce nu mi place, este modul și chipul rămănerii lor în această partidă, care rămăneri s'a întâmplat pe baza unui program, ce privește interesele lor deosebite de naționalitate și pe baza unei asemenea declarațiuni; și nu-mi place, că această declarațiune cuprindea aprobarea așa numitului program al *partidei populare săsești* de cătră d-lu ministru-președinte. Acest program însă nu e de așa, ca un astfel de bărbat de stat să-l potă considera compatibil cu credeul său politic. Politica de naționalitate a guvernului s'a prezentat așa-d-eră foarte nenorocită. (Aplause în stânga și în stânga extremă.)

Mai departe Apponyi negă guvernului capacitatea, de-a restabili *pacea confesională*. D-nsul nu cere revisiunea legilor bisericesci-politice și nu vrea să se ațite țera cu acest postulat, d-er pretinde ca executarea acestor legi să se facă așa, ca *se nu se dea nutrement ațitărilor politice*. Prin procederea sa nechibzută, partida dela putere a creat o *contra-acțiune*, și decât ea va face asemeni greșeli și la executarea legilor, decât va voi să le execute înainte de a fi date condițiunile prealabile morale și organice, atunci răul va deveni și mai mare.

Nu vede în programul guvernului acele idei generale și mai înalte politice, de cari trebuie să fiă pătrunsă întreaga administrați și direcțiunea parlamentului. Acest parlament nu e capabil de acțiune, și vorbitorul nu crede, că șansele unor nouă alegeri ar poté delătura acest rău. Se știe, că partida liberală nu primesce cea mai mare parte a voturilor ei din ținuturile de limbă maghiară. În acele ținuturi însă va submina la alegerile viitoare *partida poporală* (maghiară) siguranța și țaria pozițiunii partidei guvernului.

Se plânge apoi, că la alegerile din urmă interesele confesionale au jucat rol, nu ideea națională; preoțimea catolică și partea cea mai mare a masselor, ce țin cu ea, se grupează curat numai în jurul flămurei clericale; chiar și ideea de independență începe a se închina tendinței, care vrea să împingă totă viața națională în apele confesionale, er alegători ai partidei independente votéază pentru candidații guvernului; agitatorii partidei guvernului ațită de altă parte în contra preoțimei; partida poporală declară a se sprijini numai pe masse, er influența inteligenței o declară de periculoasă. Când d-eră vedem, cum conducătorii uneia și a celeilalte tendențe lucréază pentru a distruge autoritatea statului și a bisericei și ca să sguđuie credința în rolul conducătorilor alți inteligenți, atunci căpătăm icona unei mișcări, care mână această țera în brațele anarchiei morale. (Aplause sgomotoase în stânga și stânga extremă.)

Arată apoi, că partida guvernului, nu mai cu ajutorul unei părți a partidei independente a putut să ducă la sfirșit reformele bisericesci-politice. Concursul independenților i-a dat prestigiu de lipsă pentru această reformă. D-er prestigiu acesta este prestigiul luptei, care nu e aptă pentru restabilirea păcii și care stă acuma în cale guvernului.

Dacă cei din dreapta și guvernul se gândesc să întărească puterea de acțiune slăbită a parlamentului printr-o *unire a tuturor partidelor*, ce stau pe baza *pactului dela 1867*, ei se înșelă. Causa slăbirei puterii de acțiune nu e lipsa unei majorități mari, ci firea politice și a sistemului însăși.

De gēba se va vorbi *naționalităților* de împăcare, seu de suprimare a mișcării naționaliste, de ar spune-o chiar br. Bánffy, fostul fișpan dela Deșiu și Bistrița, ca ministru președinte; acesta va fi zadarnic pe câtă vreme nu se va întări în afară pres-

tiințului poziției deosebite și separate a națiunii maghiare și a statului maghiar.

D-lu Apponyi stăruie aici pe lângă postulatele sale naționale față cu armata, cari trebuiesc realizate în cadrul pactului dela 1867, decât este ca politica maghiară să fiă respectată de toți. Trebuie să facem, ca națiunea maghiară să se reîntoacă la cultul idealelor naționale, dice el, și deorece guvernul nu e în stare a face, ca națiunea maghiară să fiă în parlamentului ei capabilă de acțiune, deorece este rău întregu sistemul lui politic, de aceea el (Apponyi) nu votéază mijlocele pentru continuarea acestui sistem și refuză, în numele său și al soților săi de principii, primirea proiectului de lege bugetar.

Voci rusesci despre tripla alianță.

Cu cestiunea *renoirei triplei alianțe* se ocupă foarte multă presa rusescă. Astfel diarul „*Mosk. Vedomosti*“ e de părere, că tripla alianță s'a încheiat în speranța, că în Rusia s'au schimbat vederile. Rusia acum este mai aprăpe, decât ori și când, de reînnoirea triplei alianțe. Nimeni nu do- resce izolarea Rusiei. Alianța celor trei împărați, în mod formal nu s'a deslegat nici-odată, ci a încetat de sine, trăindu-și traiul. Totu astfel se poté întâmpla și cu tripla alianță, scopul ei însă s'ar poté ajunge cu atât mai curând, cu cât se vor alătura *mai multe puteri* la ea.

Tripla alianță astăzi se află chiar în aceeași situațiune, în care a fost la crearea ei: ea poté să dispară pe nesciute; decât însă se vor alătura la ea și alte puteri, precum d. e. Rusia, atunci își va ajunge scopurile. Atât în manifestul, dat cu ocaziunea suirei pe tronul a țarului Nicolae II, cât și în nota circulară a defunctului ministru N. K. Giers, s'au espus în mod atăt de clar principiile, de cari va fi condus guvernul împăresc în politica sa, încât în privința acesta nu se poté naște nici o îndoielă la puterile triplei alianțe. Politica Rusiei va fi pacnică, națională și neatărnătoare, o politică care în timpul domniei împăratului Alexandru III, a căștigat Rusiei simpatiile întregii lumii.

Se poté vorbi deci între astfel de *impresurări despre pășirea Rusiei în tripla alianță*? Renoirea triplei alianțe, în stadiul în care se află astăzi, nu poté să intereseze pe nimeni în Rusia.

Diarul rusesc „*Novosti*“ dice, totu în cestiunea acesta, că motivele, cari au dat naștere la încheierea triplei alianțe și la apropierea franco-rusă, există și astăzi. O nouă stare de lucruri se va crea numai așa, decât se va satisface *pretensiunilor drepte* ale Rusiei.

La mórtea archiducelui Albrecht.

Ceremoniile la înmormântarea archiducelui Albrecht vor avé un caracter strict militar, la care vor lua parte: întreaga garnisonă a Vienei, academiile militare din Viena și Viner-Neustadt, unu despărțemēt de matrosi și deputațiunile diferitelor regimente.

Ceremonialul de curte, privitor la înmormântare spune, că *Majestatea Sa Monarcul* va păși imediat în urma carului funebru, în fruntea archiducilor, a deputațiunilor militare străine, a generalității, a deputațiunilor diferitelor regimente și a corpului ofiteresc din Viena.

Dup'aceștia vor urma apoi antistiile orașului Viena, diferiți funcționari, orașeni și diferitele corporațiuni.

Conductul astfel format va percurge calea dela Burgplatz peste Ringstrasse și Operngasse, până la biserica capucinilor, unde va fi așteptat de archiducese, de delegații speciali, miniștri și de consilierii intimi, și de unde, după îndeplinirea serviciului funebru, cadavrul archiducelui va fi aședat în cripta capucinilor.

Dintre principii străini vor lua parte la înmormântare: marele duce Vladimir din Rusia, prinții George și *Frideric August* din Saxonia, marele duce moștenitor *Frideric* din Baden, marele duce Adolf și

prințul moștenitor *Wilhelm* din Luxemburg, prinț *Frideric* din Sachsen-Meinigen, *Frideric*, *Wilhelm* și *Albrecht* din Schaumburg-Lippe, ducele *Albrecht* și prințul *Nicolae* din Württembergia, prințul *Ludovic* din Bavaria și ducele *de Asota*. Despre împăratul Wilhelm, se anunțase, că nu va puté lua parte în persoană la înmormântare și va fi reprezentat, probabil, prin generalul *Waldersee*; după cum însă ni-se depeșă dela biroul de corespondență din Pesta, Wilhelm plecă astăseră la Viena, însoțit de o mare suită, ca să ia parte la înmormântare.

Ca reprezentanți din țeri străine sunt anunțați până acuma, că vor fi de față: generalul de *Könitz* din Bavaria, mareșalul *Martinez Campos* din Spania, ministrul *Petrow* din Bulgaria, generalul *Miskovic* din Serbia, și ministrul-președinte *Bozo Petrovic* din Muntenegru.

Corpul de armată XII din Ardeal va fi reprezentat la înmormântarea archiducelui Albrecht prin comandantul de corp, Locotenentele-mareșal *Galgóczy*, divisionarul *Pach*, brigadirul *Kerczek*, colonelii *Holl*, *Fedra* și *Baumgartner*, locotenentele-colonel *Stenzel*, majorul *Wachsmann* și locotenentul *Polonkay*.

SCRIRILE DILEI.

13 (25) Februarie.

Crisă ministerială în Austria. O telegramă din Viena spune, că membri germani ai cabinetului, Plener și Wurmbrand, voiesc să-și dea dimisiunea, decât li-se vor face concesii Slovenilor în afacerea gimnasiului dni Cilly. — De altă parte se spune, că deputații italieni din Triestu au ținut la 21 l. c. o conferență, la care au luat parte toți membri italieni ai clubului Coronini. La cast, decât deputații italieni vor éși din acest club, ei vor forma un grup național italian deosebit, care va face opozițiunea.

—o—

Legea minelor votată de Senatul român. În mai multe ședințe ale Senatului român s'a desbătut proiectul de lege asupra legii minelor. După mai multe discursuri din opoziți și dela guvern, Senatul a votat cu mare majoritate luarea în considerați a proiectului, și în 23 Februarie s'era s'a finit și desbaterea pe articole.

—o—

Congresul bisericei sêrbesci se va ține la primăveră în Carlovețu. Patriarcul *Branckovic* va urgita personal la guvern convocarea congresului. Pentru acoperirea speselor Congresului s'au colectat până acum 8000 florini.

—o—

Maimuțare. E vorba de bunii cumetrii ai celor din Pesta, adevă de Nemții din Austria, cari maimuțesc pe Maghiari, în atitudinea lor față cu Românii din Bucovina. Ne aducem aminte, că la Congresul studenților din Constanța au luat parte mai mulți studenți universitari din Bucovina. Senatul univesitar din Cernăuți — maimuțându pe cel din Clușiu — a aflat, că studenții români au comis „*crimă*“ prin participarea lor la Congres, și astfel a introdus *cercetare* contra lor.

—o—

La mișcările socialiste din Sudul Ungariei. Ministrul-președinte Bánffy țin alaltăeri o anchetă mare, spre a precisa mijlocele și dispozițiunile, cari ar fi de a-se lua pentru paralisarea și sanarea mișcărilor socialiste din Sudul Ungariei. La conferență luă parte, afară de Bánffy, ministri Perczel, Daniel și Festetich, secretarii de stat Plósz, Reisz și Gránzenstein, procurorul suprem Kozma, consilierul ministerial Jekelfalussy, fișpanii comitatelor Bichș, Cianad, Ciongrad, Hajdu, Pesta-Pilis-Solt-Kis-Kun, Torontal, precum și ai orașelor Seghedin și Hodmező-Vasarhely, mai departe căpitanul orașului Pesta, Sélley, și consilierul de secți Dr. Jeszenszky, ca referent.

—o—

Nenorocire la o nuntă. Din Băta- nia i-se scrie lui „*Pester Ll.*“, că în 22 l.

Mila ministerială.

Munții apusei, 20 Febr. 1895.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

În zilele trecute, unii dintre preoții noștri gr. cat. din tractul Roșiei-montane, ale cărora nume sunt înșirate mai jos, au primit următoarea scrisoare oficială din partea d-lui protopop Iuliu Montani, cu data 6 Febr. a. c. Nr. 65:

În tenoarea veneratei dispoziții consistoriale din 2 Februarie a. c. Nr. 348, se face cunoscută răspunsul Escelenței Sale Ministrului de finance Lukács din 17 Ianuarie a. c. Nr. 75,758, referitor la ameliorarea dotațiunii preoților din parochiile patronate, în care face propuneri hotărâte, dela cari nu putem spera, că se va abate, și Prea Ven. Consistoriu încă e de părerea ca să se accepte; recercându-Te d-er din oficiu și pe Frăția-Ta: ca într-o declarațiune asternândă încoco să acceptezi propunerea, care este: Ministrul e aplecat să aplacida lângă salariul din trecut un subsideu anual — *legat de persoană*, — care se va solvi în două rate egale totu la 1/2 an, și anume:

1) Pentru preotul din Mușca (A. Oprea) 280 fl.; 2) pentru preotul din Bistra (Al. Papiu) 110 fl.; 3) pentru preotul din Sohodol (R. Iantea) 80 fl.; 4) pentru preotul din Certegea (I. Arieșan) 50 fl.; 5) pentru preotul din Feneș (I. Todorescu) 80 fl.; 6) pentru preotul din Ofembaia (I. Tordai) 230 fl.; pentru preotul din Ponorelu (N. Coroiu) 60 fl.; 8) pentru preotul din Abrud (Al. Ciurea) 270 fl.; 9) pentru preotul din B. Șasa (Ios. Ciurea) 200 fl.; 10) pentru preotul din Roșia (I. Maior) 315 fl.; 11) pentru preotul din Câmpeni (I. Pcrut) 160 fl.; 12) pentru preotul din Zlatna (I. Montani) 284 fl.

Aceia dintre preoți, cari nu sunt denumiți de ministru, spre a pute primi ajutorul, au să fiă propuși spre denumire, de aceea preoții din Bistra, Certege, Ponorelu și Sohodol au fost provocați, să trimită fără amănare următoarele documente timbrate: absolutorul și atestatul dela antistia comunală, *vidimat de fisolgăbiru*, despre purtarea morală și ținuta politică.

Această milă, aruncată susu numiților preoți, într-un mod dejositor pentru demnitatea preoțească, își are însemnătatea sa politică. Înainte însă de a-mi face unele observări în merit, aflu de lipsă a da următoarele lămuriri:

Vorbindu în abstract, cu privire la preoții din tractul amintit, în ministeriul de finance următoarele sume s'au statorit împărțite după parochii în trei clase: pentru preoții din parochiile de cl. I 500 fl.; de cl. II 400 fl.; și de cl. III 300 fl., așa că fiă-care dintre preoții numiți avea să primescă, pe lângă salariul vechiu, restul pentru completarea salariului până la 5-4-300 fl., la care s'au adăugat și venitele stolarilor.

Excepțiune dela această regulă era să se facă numai cu preotul din Roșia, d-lu Ioan Maior, ale căruia competențe trecu peste maximumul de 500 fl. Nu vreau să suspitionez pe nimenea, d-er eu totuși cred, că dintre cei chemați a lua parte la banchele ministeriale și secretariali, date în Zlatna și Roșia, — unde unii preoți se îndoiu în forma semnului întrebării, făceau nise „mutre patriotice” și mai bolborosiau și toaste în limba lui Árpád, — voru mai fi și alții cu musca pe căciulă, ale cărora competențe au fost ridicare chiar și peste suma de 500 fl.

Acestea premiându-le și trecându la afacerea meritorie din cestiune, va fi de interesu a cunoște însuși istoricul acestei mile ministeriale, cu atât mai virtos, fiindcă după cum cred, această milă nu stă izolată și decretată numai pentru preoți din tractul amintit, ci ea se referă și la ceilalți preoți din toate parochiile de sub patronat.

S'a întâmplată adevă, nu tare de mult, că preoților rom. cat. de sub patronat li-s'au ridicat competențele la 700 fl. Asta a fostu destul, pentru-ca să electrizeze pe D-lu protopop Iuliu Montani, care basându-se pe referințele sale, ce le avea cu d-nii ministri din Zlatna, a compus o suplică, pe care subscriindu-o toți preoții din tractu, a înaintat-o, pria consistoriu la ministeru, de unde totu pe calea acesta a sosit, ca rezultat prealabil, o ordinațiune

ministerială, în care preoților din tractu li-s'au pus în vedere ajutoare de stat după clasele mai sus specificate, fiindu socotiți și capelanii cu câte 300 fl.

Această ordinațiune, *desbătându-se în sinodul protopopesc* în v-éra trecută, s'a adus hotărârea, că salariile parochilor — prin adaus de ajutoare — să se sistematizeze cu 700 fl., și ale capelanilor cu 600 fl.

Ministeriul însă nu numai că nu a luat în considerare această rugare, d-er sbătându-se dela planul indigetat, pe mai mulți parochii și capelanii i-a desconsiderat cu totul și, după ce li-a trasu așa cu miere prin gură, i-a lăsat cu buzele umflate.

Nu voui să atacu principiul, că să fiă din visteria statului ajutați și preoții noștri în proporțiune egală cu preoții rom. cat.; din contră, militez pe lângă această pretensiune, fiindcă și Românii varsă în visteria statului bani, câștigați cu sudoarea feței lor. Ceea ce însă ne dore și ne face sânge rău e, că d-lu ministru, abandonându-și planul original, a aplacitat ajutoare pentru *persoane*, și nu pentru *parochii*, după cum s'a fostu cerut; și pe când pe unii dintre preoți i-a desconsiderat față de alții — p-ote că-să mai bunii patrioți — a trecut cu bunăstare sa peste maximumul statorit; în generalu nici pe unul, *afară de D-lu Maior*, nu l'a considerat după o proporțiune egală cu preoții rom. cat.

Nu știu, ce pași va fi făcutu consistoriul din partea sa în această afacere momentuoasă; aceea însă potu afirma, că procederea d-lui protopop este pe câtu de timidă și latentă, pe atât și de eronată; căci, *de-orece această afacere mai întâiu s'a pertractat în sinod, totu așa trebuia și de astă-dată convocat sinodul, și acolo, cu participarea preoților din tractu trebuia pertractat pe față cestiunea, dându-li-se preoților ocaziune, ca să se declare în sinod, evitându declarațiunile scrise, pline de sfidă și rezervățiuni mentale.*

Unu Iacov

Clușiu, 24 Febr. n.

„Picnicul” român în Clușiu. Despre „picnicul” aragétu de tinerimea universitară română din Clușiu, în s-éra din 21 c. n., V-é comunicu, că atât în privința morală, câtu și în cea materială a succesu pe deplin. A fostu adunată la unu loc în acea s-éra fl-orea inteligenței române din Clușiu și juru.

Din frumoasa cunună de dame în pripă mi-am putut nota pe următoarele: D-na Baldi, D-na Beres, surorile Bodocan, surorile Bohățel, D-na Căpușan, D-ra Pulcheria Căluțiu, D-ra Ciato (Blasiu), D-na Dumbrava, D-na Hossu, D-ra Ianchi, D-na Ilea, D-na Indre (Șomeuta-mare), D-na Isaac, surorile Laslo, D-ra Virginia Manu (Feleacu), D-ra Mészáros (Turda), D-ra Ecaterina Mezei, surorile Munteanu (Deșiu), surorile Mureșianu, D-ra Nagy, D-ra Nasta, D-ra Nemesu, D-ra Pandrea, D-ra Podoba, D-na Popu protopopescă (Morlaca) în costum, D-ra Virginia Popu (Gilau), D-ra Ana Popu, D-ra Tina Popu, surorile Poruțiu, D-ra Amalia Roșescu, ș. a.

Petrecerea a fostu foarte animată, și de caracteru — pre cum se și cuvine unei stări petreceri — puru românesc, și a durat până la orele 5 dimineața. S'au depărțat toți cu cele mai plăcute suveniru, esprimându și dorința de a se mai întruni câtu de curendă ăra-și la o așa frumoasă petrecere.

„Doina lui Lucaciu” — plagiată.

D-lu Iosif Vulcanu publică în Nr. 7 alu revistei sale „Familia” unu articolu mai lungu, în care constată, că multu cântata și răspândita „Doină a lui Lucaciu”, este o plagiatu sui generis, după „Hora lui Alexandru Romanu” scrisă de d-sa și publicată în „Gura Satului” Nr. 10 din 1870. În articolu d-lui Vulcanu se dice între altele, că reposatul George Bocu, „autorul” „Doinii lui Lucaciu, și-a publicat „improvisațiua” în 1893 la Institutul Tipografic din Sibiu, și a apărut și în „F-ia Poporului” din același an. D-lu Vulcanu dice, că „Hora lui Alexandru Romanu” are 14 strofe, Doina lui Lucaciu 8 și „din aceste optu, nu este nici una, care se u totă, se u în parte să nu fiă furată”. Spre lămurirea cetitorului mai adaugem, că d-lu Vulcanu a scrisu

„Hora lui Alexandru Romanu” din incid-entul întemnițării d-lui Al. Romanu în Ianuarie 1870, în urma condamnării sale la 1 anu închisore de stat și 500 fl. amendă, ce i s'a dictat în Martie 1869, într'unu procesu de presă politicu.

Totu aci mai adaugem ceea-ce ni-se comunică din partea unei persoane bine informate, că adevă melodia după care se cântă așa numita „Doina lui Lucaiu” nu este alt-ceva decât unu „lassu csárdás” pe care lăutarii Țiganii din Bacleanu, (com. Solnocu-Dobêca) îl cântau deja celu puțin cu 5-6 ani înainte de acesta mușteriloru atâtu Unguri, câtu și Românii, între cari erau și suntu mulți mai alesu prin Selagiu Bihoru și Maramureșu, cărora le place această melodia.

Nu simu pece cale și cum a ajunsu această melodiă ungurescă să servescă, schimosită, dreptu melodiă pentru „Doina lui Lucaiu”, și nu putem să nu facem cu această ocaziune observarea, că decă noi Românii voim să ne cântăm bucuriile și durerile, atunci de-oparte să nu plagiamu texturi, căci d-er v-ena poetică încă nu s'a stinsu în poporul nostru, și de altă parte, să nu recurgem la melodii străine și mai alesu la acele ale dușmanilor noștri, când avem noi melodii și hori populare românesci atât de frumoși.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 25 Februarie. Deputații Hentaller și Balogh încă se alătură la partidulu lui Iusth, care primu din provinciă număröse depeșe de felicitare.

Viena, 25 Februarie. La primirea cadavrului arhiducelui Albrecht, care sosi la 10 ore s-éra, apără maestrul suprem alu curții cu suita sa. Cosciugul fu dusu de lachei în localul destinat pentru împărțirea binecuvântării. După aceea fu dusu pe furgon negru de stejaru cu conductu funebru militar, în capela din Hofburg, unde fu primitu de preot și coru, care cântă „Miserere”. După binecuvântare, cadavrul fu aședat pe-unu catafalcu și biserica se închise.

Dup'amédii sosiră din Arco rudenile de aproape ale arhiducelui Albrecht, apoi număröse reprezentanți de ai regentilor europeni, precum și multe deputațiuni militare din imperiu și din străinătate.

Berlinu, 25 Februarie. Impăratul Germaniei, Wilhelm plecă asta s-éra, însoțit de o mare suită, la Viena, unde va sosi mâne înainte de amédii.

NECROLOG. Ved. Samuil Cirlea n.

Amalia Andrași a reposat în Alba-Julia la 23 Fauru n. c. în etate de 69 ani. O jalescu întristații sei fi și fiice: Maria Cirlea m. Velicanu, Mahaiu Cirlea notar public reg., Eufrosina Cirlea m. Fulea, Ioan Cirlea proprietar, Petru S. Cirlea comerciant, Iosif Cirlea proprietar și Niculae Cirlea; doi gineri, patru nurori și alte număröse rudenii.

Jda Cremianu n. Kunz din Reșita-montană, a reposat la 21 Fauru n. c. în alu 42 lea anu alu vieții. O jalescu întristatulu soțu Alessandru Crenianu cu trei fi, două fiice și alte rudenii.

Fiă-le țerina ușoră!

Literatură.

În tipografia „A. Mureșianu” din Brașov a apărut: Povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, vierit și pădurit, de Iosif Georgescu. O carte foarte folositoare pentru plugari, scrisă în stilu ușor de priceput. Cartea are 136 pag. și costă 25 cr. De v-ndare la tipografia „A. Mureșianu” în Brașov, și la autoru în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul pieței Brașov.

Din 25 Februarie 1895.

Banote rom. Camp.	9.74	Vënd.	9.77
Argint român. Camp.	9.70	Vënd.	—
Napoleon-d'or Camp.	9.77	Vënd.	—
Galbeni Camp.	5.85	Vënd.	5.90
Ruble rusești Camp.	132.—	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	60.20	Vënd.	—
Sens. fond. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75
Lire turcești Camp.	11.15	Vënd.	—

Nr. 1024—1895.

Concurs.

La administrațiunea forestieră orașenească este de a se ocupa un post de pădurariu de I classă respective de a II classă.

Leafa anuală 266 fl. — respective 216 fl. — locuință naturală. eventualmente bani de locuință de 25 fl. anualmente; îmbrăcăminte de vară și de iernă; deputat de 24 metri de ramuri de fag. Noul ales pădurariu devine definitiv întărit după un an de probă, avându după aceea și drept de pensie.

Recerințe: Implinirea etății de 24 ani și etatea sub 40 ani; purtare morală nepătată; depunerea cu bună succes a examenului de pădurariu prescriș pentru Ungaria; cunoșterea limbii germane, maghiare și române; cetirea și scrierea în limba germană și maghiară; corp sănătos.

Reflectanții au de a-și așterne referitorile petițiii provezute cu receriverile documente până în 10 Martie a. c. acestui magistrat, observându-se tot de-odată, cumcă petițiiunile au de a fi propriu scrise.

Brașov, 9 Februarie 1895.

625.3—3

Magistratul orașenească.

Să se observe marca

Să se observe marca

Picături de stomach

Maria-Zeller

cară au efect escelent în contra tuturor bôlelor de stomach, sunt un medicament neapărat de lipsă pentru ori-ce casă, la lipsă de apetit, slăbiciunea stomachului, respirația cu miros greu, venter, răgăelă, colică, catar de stomach, flegmă, gâlbinare, grătă și vomare, constipația, și la durere de cap, încărcarea stomachului cu mâncări și băuturi, limbrici, suferințe de splină, ficat și hemoroide ca mijloc aprobat și sigur de vindecare.

La bôlele indicate s'a constatat picăturile Mariazeller ca cel mai bun leac, care confirmă sute de testimonii. Prețul unei sticle cu prescrierea de întrebunțare **40 cr.** Sticla îndoită de mare **70 cr.** Expediția centrală prin farmacistul CARL BRADY, Kreamsier (Moravia).

Picături veritabile sunt numai acelea, pe a căroră emalage este lipită o fâșiă verde cu cuvintele: „Bezeuge die Echtheit“ cu subscrierea mea.

Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașov: farmaciile Iul. Hornung, F. Jekelius W-we, Franz Kellenen, Ed. Kugler la Hygiea, Vict. Roth, H. G. Obert. Hosszufalu: farmacia: Gustav Jekelius. Csernătfalu: farmacia Josef Drodltz.

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Februarie 1895.

Renta ung. de aură 4%	124.10
Renta de corone ung. 4%	99.20
Impr. oăil. fer. ung. în aură 4 1/2%	128 —
Impr. oăil. fer. ung. în argint 4 1/2%	104.20

Oblig. oăil. fer. ung. de ost. I. e. a. s.	125.75
Bonuri rurale ungare	98.25
Bonuri rurale croate-slavo.	98.25
Imprum. ung. cu premii	162.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedina.	152.75
Renta de hârtie austr.	101.80
Renta de argint austr.	101.80

Renta de aur austr.	125.
Losuri dia 1860	159.
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	489.
Acții de-ale Băncei austro-ungară	1086.
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	408.
Napoleonori	98.
Mărci imp. ger.	60.41

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „SILVANIA“, societate pe acțiuni, în virtutea § lui 29 din statute, se invită la

a VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Șimleul-Silvaniei la 25 Martie 1895 st. n. înainte de amăzi la 10 ore în localitatea institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul anual al direcțiunei.
2. Raportul comitetului de revisiune asupra contului anual al bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului.
3. Stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
4. Determinarea scopului, spre care este a se întrebunța suma prevăzută în §-ul 90 p. f.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență.
6. Eventuale propuneri din partea direcțiunei.
7. Esmiterea aloră 3 membrii pentru verificarea procesului verbal.

Se atrage atențiunea domnilor acționari la dispozițiunea §-lui 23 din statute, în sensul căruia: „la adunarea generală au votă numai acei acționari, cară cu celă puțină jumătate de ană mai înainte suntă trecuți în regis-

trulă acționarilor și ca atară celă puțină cu o zi înainte adunarea generală la direcțiunea institutului său la locuri desemnate prin direcțiune au depusă acțiunile sale eventuală documentele de plenipotență. Acțiunile depuse în locuri desemnate prin direcțiune se voră lua în considerare numai în câtă reversalulă despre depunerea aceloră cu o zi mai înainte de adunarea generală s'a depusă la direcțiunea institutului

Se notifeă, a) că acționarii, cară subscriindă acțiunii din emisiunea II-a prețul aceloră până la 31 Decemvre 1894 l'au plătită întregă, încă au votă la adunarea generală sub condițiunile specificate în §-ul 38.

b) ca pentru depunerea, respective primirea acțiunilor și a documentelor de plenipotență pentru acestă ană s'au desemnată, respective aa fostă rugată institutule „Albina“ în Sibiu, „Someșiana“ în Deșeu „Timișiana“ în Timișoara, Capitulu gr. cat. română din Oradea mare și d-nii Dr. Ioană Nichita în Zelau, Vasiliu Patcașiu în Hotoană și Floriană Cocianu în Cehul Silvaniei.

Acțiunile, documentele de plenipotență și reversalele despre depunerea acțiunilor la locurile menționate, suntă a se presenta la institută până la 24 Martie st. n. 4 ore după amăzi.

Șimleul-Silvaniei, în 5 Februarie 1895.

Direcțiunea institutului.

Bilanțul pe anulă 1894 ală institutului de credit și economii

„SILVANIA.“

ACTIVE.

Contulă Bilanțului

PASSIVE.

ACTIVE.		Contulă Bilanțului		PASSIVE.	
	fl.	cr.		fl.	cr.
Capitală socială, rate restante	5,405	49	Capitală socială 3000 acțiuni à 50 fl.	150,000	—
Casa în numără	2,355	18	Fondulă de rezervă	35,236	80
Cambii de banca escomptate	609,060	86	Fondulă de pensie	2,981	95
Imprumuturi ipotecare	78,826	04	Fondulă culturală	728	20
„ pe obligațiuni	32,332	52	Depuneri pentru fructificare	324,060	65
„ „ amanete	1,422	—	Cambii de banca reescomptate	273,464	77
Cont-curentă	63,473	93	Interese transitoare anticipate	10,825	05
Efecte	2,168	91	Cont-curentă	2,500	—
Realități	22,718	30	Dividende neridicate	366	—
Bon în Giro-Cont și la alte bănci	1,667	30	Diverse conturi creditore	1,372	23
Mobiliară	fl. 917 „ 50 cr.		Profitulă curat	23,723	50
după amort. de 10%	„ 91 „ 75 „	825 75			
Interese de reescomptă anticipate	2,374	37			
Diverse conturi debitoare	2,628	48			
	825 259	13		825,259	13

Contulă Profitului și Perderilor.

		fl.	cr.		
Interese:				Interese:	
pentru depuneri spre fructificare	1,7135.—			dela cambii de bancă escomptate	32,623.22
„ fondulă de rezervă	991.40			„ credite ipotecare	5,657.47
„ „ pensie	114.68			„ „ pre obligațiuni	3,185.39
„ „ culturală	28.—	18,269	08	„ „ amanetari	134.83
Spese:				„ „ cont-curentă	4,156.88
salare și mărci de prezență	6,131.—			„ „ efecte	104 41
tipărituri, porto, luminat și alte spese	3,474.31	9,605	31	Provisiune	6,442 28
Dare:				Chiriă	620 80
darea directă	3,342.30			Diverse	3,204 14
„ după interesele la depuneri	961.05	4,303	35		
Percepțiuni		136	43		
Amortisare din mobiliară		91	75		
Profită curat		23,723	50		
		56,129	42		

Șimleu, la 31 Decemvre 1894.

Andrei Cosma m. p. directoră esecutivă.

Ioană P. Lazară m. p. primă-comptabilă.

MEMBRII DIRECȚIUNEI:

J. Agyal m. p. Dr. I. Nichita m. p. Artemiu Sarkady m. p. Danil Delel m. p. Aug Vicașiu m. p. Vasiliu Patcașiu m. p. v.-președinte. Teodoră Popă m. p. Fl. Marcșiu m. p. Aug. Marcșiu m. p.

Acestă bilanță confrontându-se cu registrele principale și auxiliari s'a aflată în totă ordinea și esactă. Șimleu, 5 Februarie 1895.

MEMBRII COMITETULUI DE REVISIUNE:

Alesandru Sima m. p.

Alimpu Barbolovicu m. p. președinte.

Dr. Casiu Maniu m. p.